

SVEDECTVO PO 20 ROKOCH!

svedectvo suseda z ulice

Bývali sme dlhé roky vedľa seba. Hovorím o svojom susedovi z vedľajšej brány. Napriek tomu sme sa poznali len z videnia. Až do času, pokiaľ sme sa nestretli a Pán nepripravil situáciu.

Stalo sa a ja som mohol mladému človeku, ktorý bol vychovávaný v ateistickom duchu, povedať evanjelium. To bolo ešte v čase, keď všade okolo nás zúrili socializmus. Po dlhšom rozhovore mladý muž ešte v ten istý deň prijal Ježiša Krista za svojho osobného Pána a Spasiteľa. Zanedlho bol aj pokrstený Duchom Svätým. Zoznámil ma aj s rodičmi a mohol som vydať svedectvo o živom Bohu aj im. Oni ale veľmi nechceli počúvať....teda až na jeho otca.

Zdá sa, že on počúval a celkom pozorne. Ale nepredbiehajme udalosti.

Medzitým si mladý muž pod rozličnými vplyvmi vybral inú duchovnú cestu, než po ktorej kráčame my - teda nie cestu novozákonnej cirkvi - ale cestu tradičného náboženstva.

Neverím, že je spokojný a šťastný, ale každý si môže vybrať, čo chce. Skôr tuším, že nie je šťastný, lebo viem, že hľadal svoje miesto v poslednom období na Ukrajine, na Slovensku a skončil za morom, a ani tam nie je spokojný. Viem to z rozprávania jeho otca.

Som presvedčený, že si vybral zle, lebo miesto služby, uprednostnil kariéru. Miesto toho, aby nastúpil dobrodružnú cestu nádherného evanjelia, vybral si pohodlný, spoločensky akceptovaný konvenčný náboženský život a kariéru, čo mu malo zabezpečiť skvelú budúcnosť. Aj tak nie je šťastný a spokojný.

Takto evanjelium nefunguje. Napriek tomu sme zostali v slušnom vzťahu. Viem, že zápasí okrem iného aj s cigaretami, s existenčnými starosťami a pod. O ostatných veciach zatiaľ len tuším.... Dúfam, že nájde cestu späť k čistému evanjeliu a odovzdá sa konečne Bohu. Občas, veľmi sporadicky, keď to vyjde tak, že on je na Slovensku a ja som na návšteve u rodičov, sa stretneme, "z dialky" prehodíme zopár slov a ideme ďalej.

Inak je na tom jeho otec.

Stalo sa to nedávno. Je to z kategórie tých zázrakov, ktoré dajú o sebe vedieť až po mnohých rokoch, keď vôbec dajú. Išiel som po Hlavnej ulici v Košiciach, keď ma zastavil spomínaný otec môjho "dieťaťa v Pánovi" a začal mi rozprávať o tom, že jeho syn pôsobí ako kňaz v zahraničí, a nie je spokojný. Postáždzoval sa mi na zákulisné hry a intrigy, čo sa tam dejú, atď. Vždy, keď sa stretneme na ulici, ma "obdaruje" nejakou tou historkou. Aj

tentokrát to bolo tak.

Trpezlivo som si ho vypočul a rozlúčili sme sa. Už som bol na odchode, keď sa vrátil ku mne naspäť a začal rozprávať:

"Počúvaj, musím ti povedať, už dávno som ti to chcel povedať, vtedy, vieš, keď si sa u nás modlil za mňa (bolo to asi pred 20 rokmi!!!), za moje ucho, na ktoré som nepočul, som bol uzdravený, ale úplne. Predtým som mal veľké bolesti, nevedeli mi pomôcť, nepočul som na neho. Odvtedy krásne počujem a nikdy sa už ten problém nevrátil. Nevie, čo to máš za dar a odkiaľ to máš, ale viem, že to funguje.

Chcem ti poďakovať a chcem ťa poprosiť, aby si sa za mňa pomodlil zas. Bol som u lekára a mám nejaký zápal a je to veľmi nepríjemné.

Verím, že to bude fungovať."

Zostal som stáť ako obarený. Tento môj sused mlčal ako partizán 20 rokov a až teraz sa priznal, že po mojej modlitbe bol uzdravený.

Bol som šokovaný a zároveň naplnený radosťou.

Ale najväčší zázrak a najsладšie bolo to, že Pán cez tohto chlapíka ku mne nádhorne prehovoril a dal mi odpoveď na moje otázky.

Za posledných dvadsať rokov sa toho naozaj dosť udialo v mojom živote a službe. Diabol sa ma snažil zničiť a zastaviť, ba aj zabiť. Cez najbližších, cez tých, čo som miloval. Mnoho ľudí sa zachovalo veľmi podlo, zradne, zákerne a nečestne, z tých, ktorým som slúžil, za ktorých som sa modlil a staral.... Mal som v sebe mnoho nezodpovedaných otázok s ohľadom na život aj službu. Pán mi však z neba poslal pozdrav a odkaz aj cez tohto

nenápadného suseda, ktorý bol uzdravený pred 20 rokmi cez moju službu, a ja som mal v momente zodpovedané mnohé otázky, ktoré som si kládol.

Minulý týždeň, necelý mesiac po tom, čo som stretol toho človeka, mi zazvonil telefón. Ozval sa v ňom hlas môjho suseda:

"No čau, chcem ti poďakovať za modlitbu, už je to v poriadku. Vieš, čo som ti spomínal na ulici, ten problém s tým zápalom. Poďakuj sa aj tým svojim ľuďom. Síce môj syn hovoril, že tiež slúžil nejaké tie omše za mňa, ale ja to cítim tak, že to tá tvoja modlitba a tých tvojich ľudí mi pomohla, tak to nejako cítim. Tak ešte raz ďakujem, maj sa."

Toľko, len toľko....

A zatým všetkým môj úžasný milujúci Pán a Boh, Ježiš Kristus, veľký Divoťvorca, ktorý vidí každého jedného z nás a vždy zasiahne a pošle odpovede na všetky tvoje otázky a upevní ťa v každom tvojom diele, ak to robíš pre Neho.

Keď to najmenej čakáš!
Chvála Mu zato.

Redakčne upravil Mikuláš Gócze